

תת"ע 6984/03/22 - סובחי מחאמיד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 6984-03-22 מדינת ישראל נ' מחאמיד
תיק חיצוני: 10500978258

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	סובחי מחאמיד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
החלטה	

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 10.4.22, ונדון לקנס.

עיינתי בטיעוני המבקש בבקשה; ושקלתי טענות הצדדים בדיון שהתקיים בפני היום.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - בענייננו, אין מחלוקת כי המבקש קיבל את ההזמנה לדיון; אלא שנטען כי הגיש בקשה לדחיית הדיון עקב מחלה, והבקשה נשלחה משרדו בבוקר הדיון עוד לפני מתן פסק הדין, אך ככל הנראה עקב איחור במסירת הבקשה על ידי מזכירות בית המשפט, הובאה הבקשה לעיון בית המשפט לאחר מתן פסק הדין בהיעדר התייצבות.

כידוע, אין בעצם הגשת בקשת דחיה כדי לפטור את המבקש מהתייצבות לדיון או להניח כי הבקשה תתקבל, והיתה מוטלת עליו החובה לבדוק את ההחלטה שהתקבלה בבקשה, ולברר אם נדחה הדיון ולאיזה מועד, או אז היה מגלה כי בקשת דחיה לא נקלטה בזמן. והדברים וודאי ידועים למבקש, שהינו עו"ד בעצמו.

כמו כן, בענייננו, מאישור המחלה שצורף לבקשה עולה כי מדובר באישור שהופק ביום 9.4.22, יום לפני הדיון, כך שהיתה לו אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדיון.

לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבקש, כשלא הגיש את הבקשה לפני מועד הדיון; ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

יתרה מכך, אישור המחלה שצורף איננו מלמד כי נבצר מהמבקש להתייצב לדיון; ואינו מצביע על מהות המחלה ועל המניעה הרפואית להתייצב במועד שנקבע (ראו רעפ 177/22 **נגיד סוילם נ' מדינת ישראל**, 12.1.22; עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 **חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל** (נבו 12.05.2022)).

לכך יש להוסיף, כי מייפוי הכח שצורף לבקשת הדחיה עולה, כי המבקש היה מיוצג בידי מספר עורכי דין, ולא הובאה כל הנמקה ולא הוצדק המחדל שלהם מלהתייצב לדיון.

לפיכך, אני סבורה כי לא הוכחה הצדקה לאי התייצבות המבקש לדיון בענייננו.

אשר לתנאי השני, וזה העיקר, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי "בידי טענות חזקות לביטול האשמה כנגדי" סעיף 7 לתצהיר המבקש), ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)); ואין בתצהירו של המבקש, אשר הסתפק בטענה כללית, כדי להרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין.

בענייננו, מדובר בעבירה שתועדה באמצעות מצלמה, והמאשימה הציגה תמונה בה נראה בבירור הנהג אוחז ביד שמאל בגובה ההגה מכשיר טלפון נייד; ומשכך, אין אני רואה בסיס לחשש בדבר עיוות דין מטעם זה.

גם העונש שהושת על המבקש (קנס בסך 1,200 ש"ח) הינו סביר, בהתחשב בעברו התעבורתי (56 הרשעות קודמות, לרבות דומות); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית.

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ב, 17 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

